

تعیین و مقایسه میانگین نمره اضطراب کودکان بستری در بخش‌های داخلی اطفال بیمارستان نمازی شیراز قبل و بعد از رگ‌گیری

زهرا علیزاده

کارشناس ارشد، پرستاری اطفال، دانشکده پرستاری و مامایی حضرت فاطمه (س) شیراز، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، ایران

چکیده

رگ‌گیری، یکی از شایع‌ترین فرایندهای درمانی می‌باشد. به‌طوری‌که تقریباً ۹۰ درصد بیماران بستری به‌نوعی تحت این فرایند تهاجمی قرار می‌گیرند. کودکان آن را ناراحت‌کننده‌ترین، درد آورترین، اضطراب آورترین، تجربه بستری و بیماری گزارش کرده‌اند. از این رو مطالعه حاضر با هدف مطالعه مقایسه‌ای استفاده از دستگاه رگ‌یاب و روش متداول رگ‌گیری بر اضطراب کودکان ۳-۶ ساله در بخش‌های داخلی اطفال بیمارستان نمازی انجام شد. این مطالعه یک کارآزمایی بالینی تصادفی است که نمونه‌ها شامل ۶۲ کودک ۳-۶ ساله بستری در بخش‌های داخلی کودکان می‌باشند. کودکان پس از انتخاب به روش تصادفی در دو گروه مداخله و کنترل تخصیص داده شدند. کودکان گروه مداخله به روش رگ‌گیری با دستگاه رگ‌یاب و کودکان گروه کنترل به شیوه متداول رگ‌گیری شدند. پاسخ‌های اضطرابی، ۵ دقیقه قبل و ۵ دقیقه بعد از رگ‌گیری اندازه‌گیری شد. پاسخ‌های اضطرابی در طول رگ‌گیری، توسط مقیاس اضطرابی yale-Pas اندازه‌گیری شد. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های تی مستقل، تی زوجی و آنالیز کوواریانس در نرم‌افزار SPSS23 تجزیه و تحلیل شدند. بر اساس نتایج به دست آمده از آزمون کوواریانس، دو گروه رگ‌گیری با دستگاه رگ‌یاب و روش متداول، در میانگین نمره شدت اضطراب بعد از انجام پروسیجر در گروه مداخله $13/77 \pm 1/94$ در گروه کنترل $18 \pm 2/44$ است ($p=0/001$). این نتایج نشان داد که میزان اضطراب بعد از رگ‌گیری گروه مداخله نسبت به گروه کنترل کاهش معنی‌دار آماری داشته است. رگ‌گیری با دستگاه رگ‌یاب در کاهش اضطراب کودکان ۳-۶ ساله، تأثیر مثبت دارد و می‌تواند به عنوان یک شیوه رگ‌گیری مناسب در بخش‌های داخلی کودکان مورد استفاده قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: رگ‌گیری، اضطراب، شاخص‌های رفتاری، کودکان، بیمارستان نمازی شیراز

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۰، صفحات ۲۲۵-۲۱۴